

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 149.

V Ljubljani, v sredo 3. julija 1889.

Letnik XVII.

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem prične se drugo polletje. Ujudo vabimo p. n. občinstvo, da se izvoli zglašiti z novimi naročbami, stare naročnike pa udano prosimo, da ponové svojo naročnino in zaostalo doplačajo, da ne nastane nered pri razpošiljanju listov.

„SLOVENEČ“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred velja za Ljubljano pri upravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemani:

Za celo leto predplačan 12 gl.
„ pol leta 6 „
„ četrt leta 3 „
„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemani za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le z dnem naročbe.

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji do konca l. 1889. s poštino vred, ali v Ljubljani na dom pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnino na to prilogo prejema „Slovenčev“ upravništvo in pa „Katol. Bukvarna“.

Vredništvo in upravništvo „Slovenca“ in „Domoljuba“.

Vodnikova slavnost.

Dne 29. junija.

Pred sedmo uro zjutraj že se je sešla mnogoštevilna množica gostov in domačinov na prijaznem „Rožniku“. Pri sv. maši, katero je daroval pre-

čast. g. c. kr. gimnazijski profesor Tomo Zupan, pel je veličastno čitalnični pevski zbor. Iz marsikatega slovenskega pobožnega srca je hitela tu vroča molitev k nebu za blagor milega slovenskega naroda.

Po sv. maši se je zbrala vesela družba v krčmi ter je pevski zbor v občno zadovoljnost zapel dva zbora.

Veliko zanimanje za deželni naš muzej „Rudolfinum“ je privabilo ogromno število ljudstva v njegove prostore; hvala pa pristuje muzejnemu vodstvu posebno za veliko prijaznost, katero je izkazalo Vodnikovim čestilecem s tem, da je navlašč za ta dan priredilo „Vodnikovo sobo“ z dobro ohranjenimi rokopisi prvega našega peveca. Z otroškim spoštovanjem smo zrlili na častitljive listine, katere je spisala blaga roka našega Valentina.

Ob polu 6. uri je za petimi zastavami odšla iz čitalnice lepa vrsta članov „Sokola“, „Slaveca“, drugih narodnih društev in gostov na pokopališče pri sv. Krištofu. Do petdeset „Slavecev“ je zapelo na Vodnikovi gomili dvoje milih žalostink. „Slovenska Matica“, „Pisateljsko društvo“ in druga narodna društva so položila vence na grob, gospoda Ivan Hribar in Srečko Stegnar pa sta na tem za vsakega Slovenca in Slovana svetem kraju proslavljala spomin rajnega našega Vodnika v takó pretresljivih besedah, da je v marsikaterem očesu zaigrala svetla solzica.

Gledališka predstava.

Ob 8. uri se je pričela v čitalnični dvorani gledališka predstava, ki je zadovoljila vse odlično občinstvo, osobito goste, ki nimajo sicer prilike videti in slišati tako izbornih slovenskih pevcev in igralcev, kakor jih ima Ljubljana.

Vročina je bila v dvorani sicer neznosna, vendar je občinstvo vstrajalo do konca, ko je navdušenje priklopelo do vrhunca. Pela se je najprvo opereta „Mesečnica“ pod vodstvom g. prof. Gerbiča s sodelovanjem blejske godbe.

Že večkrat smo po zaslugi ocenjevali izvrstne pevke in pevce; zadostuj torej danes to, da so vsi izborni rešili svoje vloge. Za opereto se je pred-

stavljala veseloigra v enem dejanji: „Svoji k svojim“, katero je za to slavnost spisal dr. J. Vošnjak. Vsebina je ob kratkem ta: Upokojeni sodnik in veleposestnik Pilkovič, mož stare korenine, navdušen čestilec Vodnikov, hoče svojo hčer Zoro omožiti z daljnim svojim sorodnikom, mladim juristom Teodorijem Plevelom. Zaradi značaja in drugih vrlin pa je Zori bolj všeč mladi zdravnik dr. Slavec, ki zahaja v Pilkovičovo hišo. Teodor se dela na videz Slovenca, da bi dobil Zoro in Pilkovičovo premoženje, a v sreču je strasten nasprotnik slovenski in pristaš kranjske „Germanije“. Ko Pilkovič spozná oba snubca, nevoljen odslovi Teodorja in zaroči Zoro z značajnim dr. Slavecem. Ker je Pilkovič dobil ravno povabilo k Vodnikovi slavnosti, gredo on in mlada zaročenca v Ljubljano. Igra je imela lep vspeh, osobito ker se završuje z Vodnikovo apoteozo, katero je priredil g. Jos. Kocelj. Pred Vodnikovo okrašeno doprsko podobo zapeli so namreč člani „Sokola“ in oddelek čitalničnih pevcev „Ilirijo oživljeno“. To je bil gniljiv prizor, ki je moral vsacega navdušiti ter marsikateremu izvabiti solze. —

Po gledališki predstavi se je vršil na čitalničnem vrtu koncert, pri katerem sta sodelovala blejska zdravniška godba in čitalnični pevski zbor. O godbi velja isto, kar smo rekli že včeraj — hvaležni moramo biti slavnostnemu odboru za vžitek, kateri smo imeli od krasnih slovanskih točk, sviranih z največjo nežnostjo in dovršenostjo. Prav do dna srca nas je razveselil tudi pogled na oder, ko je nastopil čitalnični pevski zbor. Vzlic neugodnostim zadnjih časov zrlili smo v lepo število nad tridesetih pevcev, ki so pod vrlim vodstvom g. Gerbiča zapeli točno in krepko nekaj zborov. Vemo, da je začudenjem poslušal marsikateri gost orjaške glasove naših pevcev, v prvi vrsti — basistov.

Zabava je bila ta večer še živahnjša, nego prejšnji večer, naravno, saj je bil vrt z notranjimi gostilničnimi prostori do zadnjega kotička natlačen. G. Stegnar je v jedrnatih besedah napil narodni gorečnosti, navdušenosti. V prekrasnih besedah pa je proslavil g. dr. Ivan Tavčar moža, čegar duh je zbral ta večer toliko Slovencev iz raznih krajev

LISTEK.

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r.—.)
(Dalje)

„Materino oporoko naj bi teptal z nogama? Kako me je prosila, da bi izmil dolgoletno krivdo! Jaz naj bi ne imel usmiljenja z lastno materjo? Slab sin bi bil!“ — Hroznata je naredil zopet nekoliko korakov naprej.

„Ali bom poslal enega zú se v sv. deželo, ali pa bom postavil enega tukaj, ki bi na mesto mene vse vodil. Na mesto sebe bi že lahko enega poslal, pa potem bo moja zasluga samo na pol. Kdo bi pa tukaj na mesto mene vse dobro opravil?“ — Hroznatovo čelo se je naenkrat zjasnilo, na srečno misel je prišel.

„Da sem le mogel pozabiti na jeruzalemskega romarja, člana reda premonstratencev. Često je pripovedoval, kako delajo njegovi bratje v samostanu, na njivah, v gozdih, kako zidajo šole in skrbijo sploh za dušni in telesni blagor. Gotovo bodo imeli

tudi tukaj pripraven prostor za delovanje. Da, postavil bom samostan, in sicer še letos ter pripeljem sèm menihe. Da nisem prej prišel na to misel!“... Hroznata se je razveselil.

„Ako koristijo redovni očetje drugod, zakaj ne bi koristili tudi pri nas z močnim vplivom in trudom? Zavetišče ostane tudi v prihodnje zavetišče. Prej je bilo prostovoljno, zdaj bo tako rekoč prisiljeno. Ene skrbi se znebim in kraj izročim v zanesljive roke. Tam bom postavil glavno poslopje“, je pokazal s prstom, „tú bo cerkev Device Marije, katero ste mati in soproga tako goreče častili, tam bo vrt. Sezidal bom samostan kakor grad, ogradil ga bom z nasipi, da se bodo mogli prebivalci v času vojske zateči ne samo na grad, temveč tudi v samostan.“

„Potem sem prost in odrinem lahko s celo družino v vojsko.“

Ni se nádejal Hroznata in bil je že pri Nekrasovem dvoru. Pod lipo, kakor po navadi, je bila zbrana vsa rodbina z najbližnjimi sosedi. Stari Nekrasa je hitro vstal ter hitel vladiki naproti.

„Pozdravljen bodi, milostljivi gospod, pod našim krovom.“

„Ne bom se več dolgo časa mudil med podložniki, zato hočem z njimi še v dotiko priti“, rekel je Hroznata na dvorišču. Vsi so se zavzeli in gospodar je vprašal:

„Ali ti hočeš zapustiti svoje zveste podložnike?“

„Kaj ali ne nagovarja papež Celestin in ne razglašuje naš kralj po celi deželi križarske vojske? Na pomoč moramo podjarmljenim kristijanom; sovražna moč hoče dobiti celo sv. deželo in krščanstvo uničiti.“

Rizek in Pavel sta skočila kviško, prijela vladiko za desnico in vprašala enoglasno:

„Torej se boš vendar podal z nami, gospod?“

Hroznata je prikimal in rekel: „To je moja sveta dolžnost.“

Pa Nekrasa se ni veselil tega, tiho je izgovoril besede:

„Nas ne veseli tvoj odhod, vladika. Upali smo, na nam boš zapustil spomin svoje vlade na očetovskem gradu.“

„Misliš mar, da bom na vas pozabil?“

„Saj boš šel v vojsko, kjer kosi smrt obilno žetev. Morda se ne boš vrnil, in tvoje delo — od-

v eno družino. Če je Vodnik prašal že pred osem-desetimi leti, čegava je Drava, moremo danes tem gotoveje zroč na lepo število korotanskih bratov odgovarjati: Drava je naša, Drava je slovenska! Kakor se je gospodu govorniku videlo, da mu prihaja vsaka beseda iz dna srca, takó je našel govor njegov tudi v vsakem srci navzočih glasen odmev, kar je najboljše dokazovalo navdušenje, s katerim je bil sprejet govor njegov.

Pričakovanje prekrasnih trenutkov prihodnjega dne, bratjenje mej Slovenci, ločenih sicer krajevno, a edinih in enotnih po misljenji, pesmi in divni glasovi godbe so podili še do pozne ure utrujenost in spanje od veselih in zadovoljnih čestilcev Vodnikovih.

„Matica Slovenska.“

LXXXIII. odborova seja.

(Konec.)

Društveniške razmere smejo se zvati ugodne, akoravno bi bilo gledé nekaterih, posebno starejših poverjenikov, želeti, da se z ozirom na pozni letni čas (§ 3. dr. pravil) nekoliko požurijo. Za letos je plačalo doslej 867 letnikov. Jako pridno pristopajo društvu novi člani, od zadnje odborove seje 133 (2 ustanovnika in 131 letnikov), namreč:

A. Kot ustanovnika:

1. Bohinjec Peter, kapelan v Dobropoljih (izmeje letnikov); 2. Lenc Franc, prefekt v Celovci.

B. Kot letniki:

1. Čitalnica národna v Mozirji. 2. Krek Ivan, drd. bogoslovja na Dunaji. 3. Medjimorač Anton, drd. bogoslovja na Dunaji. 4. Gregorič Jos., kapelan v Višnji gori. 5. Jemec Ant. kapelan v Senožečah. 6. Komotar Anton, c. kr. notar na Vrhniki. 7. Ste-novec Ant., župnik na Selih pri Kamniku. 8. Pirnat Milka, učiteljica v Ormoži. 9. Dr. Kaisersberger A., c. kr. rudniški zdravnik v Idriji. 10. Ferfolja Jos., vikar v Gabrijah. 11. Murkovič Franc, kapelan v Jarenini. 12. Sinko Josip, kapelan pri sv. Jakobu. 13. Jaklič Štefan, župnik v Št. Vidu pri Zatičini; 14. Kastreve Egidij, c. kr. sodni pristav v Zatičini. 15. Pešec Anton, notarski kandidat v Zatičini. 16. Pirnat Stanko, c. kr. notar v Zatičini. 17. Podobnik Marija, posestnica v Št. Vidu pri Zatičini. 18. Pri-stav Simon, beneficijat v Št. Vidu pri Zatičini. 19. Dimnik Ivan, posestnik v Trbovljah. 20. Desenibus Franja, učiteljica v Ljutomeru. 21. Dr. Farkas Iv., zdravnik v Ljutomeru. 22. Janžekovič Lovro, župnik v Verzeji. 23. Keček Andrej, kapelan pri sv. Križi. 24. Dr. Namestnik Josip, odvetnik v Ljutomeru. 25. Pogačnik Josip, posestnik v Podnartu. 26. Kosmač Franc, posestnik v Radovljici. 27. Vurnik Ivan, podobar v Radovljici. 28. Marzidovšek Radoslav, c. kr. kurat v Zadru. 29. Lastavec Franc, odgojitelj na Dunaji. 30. Podboj Alojzij, c. kr. davkarski pristav v Kamniku. 31. Draksler Jakob, c. kr. okr. tajnik v Kamniku. 32. Rodé Josip, posestnik v Kamniku. 33. Bergant Luka, trgovec in posestnik v Kamniku. 34. Močnik Josip, lekar v Kamniku. 35. Fischer Franc, župan, posestnik itd. v Kamniku. 36. Kenda Josip, posestnik v Kamniku. 37. Depolo Mihael, c. kr. geometer v Kamniku. 38. Lindtner Hinko, trgovec v Kamniku. 39. Južna Valentin, trgovec v Št. Jurji. 40. Depler Alojzij, c. kr. sodni

pusti, — ni gotovo, je še-le začeto. Nočem ti ničesa očitati, gospod. Le iz ljubezni in ne iz dolžnosti si začel vse.“

„Ne bojte se; nikoli vas ne bom zapustil. Kar sem začel, bo dodelano, toda ne po meni, ampak po drugih, spretnejših. Ravno sem o tem premišljeval. V krajih, kakor je tudi naše zakotje, deluje najbolje samostan.“

„Ti bi hotel —.“

„Da, ustanovil bom tik grada premonstratski samostan, in njegovi bratje bodo vaši gospodje, vá-ruhi. Podložniki samostana niso nikoli zatirani. Moje moči so za tako delo preslabe, zato pokličem redov-nike, da me nadomestijo.“

„Milostljivi gospod —“

„In potem odrinemo v boj, v sv. deželo!“

„Kdor bo hotel z nami, vsakemu preskrbim orožje.“

„Živel Hroznata, naš milostljivi in dobrotljivi gospod!“

„Hrabri in pogumni križar!“ V Nekrasovem dvoru so se veselili. Vladika se je veselil z drugimi vred. (Dalje sledi.)

kancelist v Mokronogu. 41. Fischer Ivan, c. kr. notar v Mokronogu. 42. Barbo Mihael, župnik v Trebelnem. 43. Lunaček Aleks., učitelj v Trebelnem. 44. Planinšek Anton, posestnik na Mirni. 45. Rozman Marija, trgovka v Šmarji. 46. Josin Maks, m. učitelj v Ljubljani. 47. Ambroš Valentin, c. kr. gimn. profesor v Rudolfovem. 48. Sturm J., c. kr. gimn. profesor v Rudolfovem. 49. Virant A., trgovec v Rudolfovem. 50. Travnar Josip, m. učitelj v Lju-bljani. 51. Dr. Kraut Štefan, c. kr. sodni avskultant v Celovci. 52. Trstenjak Marija, učiteljica pri sv. Rupertu. 53. Hromec Ivan, kapelan v Borovnici. 54. Jamšek Josip, c. kr. car. uradnik v Rovinji. 55. Mihelič Jakob, bogoslovec v Ljubljani. 56. Žvan Franc, bogoslovec v Ljubljani. 57. Ljudska šola na Gorici. 58. Turnšek Anton, trgovec v Nazarjih. 59. Kavkler Ivan, nadučitelj na Ptui. 60. Kos Davorin, organist pri Sv. Vidu. 61. Dr. Prevec Franc, od-vetniški koncipijent na Ptui. 62. Stazinski o. Konrad, min. kapelan na Ptui. 63. Šalamun Franc, mestni kapelan na Ptui. 64. Zopf Franc, učitelj na Ptui. 65. Kapus Armin, kapelan v Žitalah. 66. Klemenc Franc, župnik na Unci. 67. Bernard Valentin, župnik v Studenem. 68. Reissmüller Franc, upravnik graščine v Haasbergu. 69. Mayer Julij, zdravnik itd. v Planini. 70. Kovšca Anton, župan itd. v Planini. 71. Benedikt Josip, nadučitelj v Planini. 72. Erhartič Franc, c. kr. avskultant v Celji. 73. Hudovernik Ludovik, m. kapelan v Celji. 74. Krušič Franc. 75. Pirtošek Mart. n. 76. Čede Josip, gim-nazijec v Celji. 77. Agrež Josip, uradnik v Brežicah. 78. Berglez Ivan, župnik v Artičah. 79. Kozole Anton, učitelj v Vidmu. 80. Kukovič Blaž, kapelan v Rajhenburgu. 81. Kunej Ivan, župnik v Dobovi. 82. Mesiček Ivan, nadučitelj v Globokem. 83. Slanc Ernst, nadučitelj v Dobovi. 84. Svoboda Josip, lekar v Ljubljani. 85. Pakiž Marko, beneficijat v Šmartnem. 86. Ljudska šola v Postojini. 87. Knific Luka, nadučitelj na Trati. 88. Kavčič Jakob, stolni vikar v Mariboru. 89. Košan Janko, c. kr. gimnazijalni profesor v Mariboru. 90. Bratkovič Fran. 91. Čilenšek Alojzij. 92. Časl Franc. 93. Črnc Jakob. 94. Glaser Alojzij. 95. Golob Friderik. 96. Gregorc Vsevlad. 97. Gunčar Josip. 98. Horjak Ivan. 99. Hurt Franc. 100. Kardinar Josip. 101. Medved Anton; 102. Pivec Štefan; 103. Štrakl Matej; 104. Šuta Alojzij; 105. Vogrinc Valentin; 106. Vreže Ivo; 107. Vurhele Jernej; 108. Za-dravec Peter; 109. Zagajšak Josip; 110. Zavadil Anton; 111. Zdolsek Franc, bogoslovec v Mariboru. 112. Čitalnica narodna v Gorenjem gradu. 113. Zu-pančič Jernej, duhovnik v Litiji. 114. Blažon Ma-rija, posestnica v Cirknici. 115. Krek Franc, kapelan v Cirknici. 116. Zupanec Ignacij, kapelan v Gradu (Veldes). 117. dr. Schmirmaul Matija, zdravnik v Brežicah. 118. Kosi Anton, učitelj v Središči. 119. Žonta Ivan, posestnik v Spodnji Idriji. 120. Pirnat Mohor, c. kr. inženir v Pribranu. 121. Knjižnica vikarijatska v Stanjelu. 122. Bralno društvo pri Mali Nedelji. 123. Mursa Josip, posestnik na Krapji. 124. Volovec Jakob, trg. pomočnik v Lju-tomeru. 125. Gornik Franc, kapelan v Komendi. 126. Grünthal Ivan, trg. in pos. sin v Komendi. 127. Levec Ivan, župan in posestnik v Mengiši. 128. Mesner Josip, nadučitelj v Komendi. 129. Tomažič Ivan, nadučitelj v Zalogu. 130. Golob Janko, trgo-vec v Zalogu. 131. Verbajš Anton, kurat v Šent-petru.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. julija.

Notranje dežele.

Cesar Franc Josip I. bo obiskal nemškega vladarja v Berlinu, kakor se za gotovo trdi, dne 11. avgusta. Ta dan je verjeten, ker preneha dne 5. avgusta žalovanje po prestolonasledniku Rudolfu in se bo dne 8. avgusta povrnil nemški cesar z Angleškega.

Mnogo manjših mest na Nižje-avstrijskem, Štajerskem in Moravskem nujno prosi, naj se jim dovolijo **posadke**. Ker se je mnogo vojakov pre-mestilo iz notranjih dežel v Galicijo, izgubilo je marsikatero mestece vojaške, kar je tem občutljivejše, ker je marsikateri občinski zastop zabredel v dol-gove vsled zidanja vojašnic. Toda število novincev in stalne vojske se povprek ni pomnožilo, zaradi tega pa vojno ministerstvo tudi ni v stanu uslišati vsih prošenj.

Vnanje države.

„Fanfulla“ s pridržkom poroča, da se je **papež Leon XIII.** koncem minolega meseca izjavil

nasproti svoji okolici: „Odvisno bo od okoliščin, ali bo namestnik Kristusov nekega dne primoran zapustiti svoj stari, od previdnosti določeni mu sedež ali ne. — „Osservatore Romano“ piše: „Čeli da-našnji dan je bila borza jako vznemirjena, kar je provzročila govorica, da bo papež zapustil Rim. Iz te okoliščine pa je razvidno, koliko važnost pripisuje vsakdo vprašanju, ali bo sveti Oče ostal v Rimu ali pa odpotoval.“

Vsled uradne prošnje turškega poslanika pre-kljuje **srbski** „Dnevni list“ vest o vstaji v Novem-bazaru. — Pri velikem slavnostnem banketu, ki se je vršil v petek zvečer v Kruševci na čast kralju Aleksandru, vzbudila je veliko pozornost napitnica Ma-djara Thalloczyja, ki je rekel: „Kakor skupnost na-rodnosti in vere združuje narode, takó more to sto-riti tudi za skupne ideje prelita kri. Res so bili časi, v katerih so se Madjari in Srbi eden zoper drugega bojevali, toda ko se je šlo za ohranitev prostosti in vere, združila sta oba naroda na Ko-sovem polji svoje moči. Kosovo polje, na katerem se je bil veliki madjarski janak Hunyady, se je na-makalo z drago madjarsko in srbsko krvjo. Kri ni voda! Naj spomin na one velike dni za vekomaj utrdi nekdanjo slogo in bratstvo, prijateljske vezi obeh narodov.“ Burno odobravanje je sledilo tem besedam, ministri so čestitali govorniku in kralj Aleksander je trčil s Thalloczyjem ter se mu za-hvalil za lepe besede. — Vlada je za oboroževanje tretje napovedi zaukazala, naj se hitro orožje odpelje v Sopot, kar je napravilo maj narodom in v višjih krogih neprijeten vtis negotovosti.

Raznesla se je vest, da namerava Nemčija pri-znati prince Ferdinanda za **bolgarskega** kneza in da bo v tem slučaju Rusija odpovedala berlinsko pogodbo. Da je to le prazna izmišljaja, jasno je samo ob sebi. Ravno gledé Bolgarije objavljajo nemški listi zadnji čas tako točna in jasna poročila, da je vsaka dvojba nemogoča. Nemčija v Bolgariji gotovo ne bo ničesa storila, kar bi se moglo z ru-skimi nameni križati, še manj pa, kar bi nasproto-valo berlinski pogodbi. Poleg tega bi tak korak tudi ne bil v okvirju vspehoda trodržavne zveze, ki si je zapisala na prapor ohranitev evropskega miru. — Enako sofijskim tudi ostali bolgarski listi po-deželi z velikim zadoščenjem pišejo o avstrijskega cesarja govoru in pojasnilih grofa Kalnoky-ja. Po-sebno plovdivski „Plovdiv“ je enih mislij in nazorov s poluuračno „Svobodo“.

„Nord. Allg. Ztg.“ piše: „**Švicarske** osrednje oblasti so s tem, da obračajo sedaj večjo pozor-nost inozemskemu redarstvu in da so na novo ustanovile mesto generalnega državnega pravdnika, priznale, da dosedaj država ni izpolnjevala onih dolžnosti, katere bi bila morala izvrševati kot član mejnarodnega državljanstva in posebno še kot zemlja, proglašena za nevtralnó... Na to se v mejnarodnem prometu ne more nobena država sklicevati, da jej domače zakonodajstvo ne nudi sredstev, s katerimi bi mogla zabranjevati take dogodke, kakršni so se vršili v Švici in ki morejo škodovati sosednjim dr-žavam. Švica mora na vsak način trpeti posledke teh dogodkov, naj se že glasi zakonodajstvo, kakor-koli hoče.“

„Riforma“ javlja: **Italijanska** ribiča, brata Scalabrino, pritožila sta se pri italijanskem konzulu v Tunisu, da so ju v zalivu Gabes, ko sta bila v ladiji z razobešeno italijansko zastavo, napadli tu-neški carinarji; slednji so se polastili ladije in blaga ter raztrgali iz jarbolnika italijansko zastavo, rekoč, da jo smejo tudi razkosati. — Tuneški mi-nister zunanjih zadev, do katerega se je obrnil konzul, zaukazal je preiskavo, ki je pokazala, da je bila ladija ob nabrežji in so jo rabili za shranje-vanje blaga. Carinarji so jo preiskali ter zaplenili sol, kakor bi bili to storili v kaki prodajalnici na suhem. Ali se je pri tem razžalila v resnici itali-janska zastava, vrše se še preiskave.

Angleška družba železnice ob Delagoa-zalivu (vzhodnja Afrika) je dobila v London brzojavno po-ročilo, da je **portugiška** vlada razveljavila dotično koncesijo, da so Portugalci izruvali šine, da je ta-mošnji redarstveni načelnik streljal na nekega an-gleškega strojevodjo in da so ostali služabniki te železnice v veliki nevarnosti. Načelnika postaje in tolmača glavnega ravnatelja so odvedli v zapor. Ravnateljstvo v Londonu je prosilo ministerstvo zu-nanjih zadev pomoči. Predčera je v angleški zbor-nici naznanil državni podtajnik James Fergusson, da je Portugalska za vso škodo odgovorna, ki bo navstala iz razveljavljenja dotične koncesije, in da jej je to Anglija tudi uradno naznanila. Ukrenile so se potrebne naredbe, ki bodo varovale življenje in premoženje angleških podanikov, vendar pa naj-novejše vesti odtod vzbujajo nado, da ne bo treba v tej zadevi dejanski posredovati. — V zgornji zbornici je naznanil Salisbury, da so za vse slučaje v Delagoa-zaliv odplule tri ladije.

Iz **Uadi-Halfe** poroča Reuterjevo izvestje: Wad-el Njumi, vodja derviše, je dne 30. junija s 1000 možmi pehote, 200 konjiki in šestimi topovi odrinil iz Mataka proti severu. Egiptjska trdnjava Fudli je streljala na dervise, ki so mimo korakali onstran Nila.

Izvirni dopisi.

Iz Komende, 27. junija. [Konec.] Vse te ne-osnovane trditve, da rabim najmilejši izraz, zavrnilo.

je županstvo občine Kapljavas, v katere mejah leži kraj Komenda, vže lansko leto v 244. številki „Slovenca“ z dné 23. oktobra v vseh točkah; le trditve gledé pitne vode ni moglo dostojno zavrnuti, kajti o tem gré soditi veščakom; dasiravno se je znalo, da bi marsikje hvalili Boga, naj bi imeli toliko in tako dobre pitne vode, kakor ravno tu.

Pred nekimi tedni poslala pa se je voda tukajšnjih vodnjakov, namreč iz vodnjaka v gradu Komenda pod št. 1, iz vodnjaka pri Glavarjevi hišnici pod št. 3, in na to še iz vodnjaka pri hiši št. 14. v Kapljavi pod št. 2, znanemu veščaku, c. kr. profesorju na veliki realki v Ljubljani, gosp. B. Knapitschu, da jo preišče, je-li sposobna za vživanje? — Pripomniti moram, da se je voda v navzočnosti dveh prič polnila v steklenice ter se potem zapečatila. In gospod profesor poslal je pred nekimi dnevi po dokončanem raziskovanji sledeče poročilo:

Resultat

der Untersuchung dreier Wasserproben von der Gemeinde Kapljavas bei Stein, Untersuchung auf Genussfähigkeit.
Ein Liter Wasser — 1000 Gramm, enthält in Grammen:

Bestandtheile	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 3	Normales Wasser
	Gr.	Gr.	Gr.	
Fixe Bestandtheile	0.317	0.44	0.47	bis 50
Organische Substanz als Glühverlust	0.018	0.036	0.038	0.01—0.05
Kalk (als Oxyd)	0.055	0.160	0.160	0.12
Ammoniak	—	—	—	—
Salpetrige Säure	—	—	—	—
Salpetersäure	0.0089	0.0027	0.028	0.005—0.016
Chlor	0.0165	0.0284	0.0159	0.02—0.03
Leicht oxalirbare organische Substanz	0.002	0.002	—	bis 0.01
	min. Cham. wird reducirt.			

Sämmtliche Wasserproben waren klar, farb- und geruchlos, Schwefelwasserstoff konnte nicht nachgewiesen werden. Auch die mikroskopische Untersuchung ergab ein günstiges Resultat, denn das Wasser ist arm an Bakterien und bei längerem Stehen bildet sich ein unbedeutender flockiger Niederschlag, bestehend aus einzelnen Fasern, stammend vom Brunnenrohre, und einigen kugeligen Algen. Nur das Wasser Nr. 2 enthält einzelne Bakterien, jedoch solche, die fast in jedem Brunnenwasser vorkommen. Sämmtliche Wässer sind als genussfähig zu bezeichnen und zwar Nr. 2 und Nr. 3. als harte Wässer.“

Dovolj jasno nam govori ta izid, katerega si usojam prav toplo priporočiti v pregled županstvu mestne občine kamniške, a ob enem tudi gosp. dr. Vošnjaku, da se kot veščak in zdravnik prepriča, kako nemilo, kako neopravičeno je sodil tukajšnje razmere lansko leto v slavni deželni zbornici. In s tem želim končati današnji dopis ter končati tudi nadaljno pretresovanje vprašanja o Glavarjevega zaklada zadevi. Vsak razsoden človek vé: kar je po volji človeške in božje pravice, ne more razpasti nikedar, dokler smo v ustavni državi! „Kar pa ni in biti ne more, niti vojska ne naredi!“ vsaj tako trdi naš narodni pregovor. —č.

Iz Žirov, 1. julija. Od mnogih krajev se slišijo pritožbe, da se malomarno razglašajo volitve volilnih množ, in to je navadno v velikih občinah, v katere spada več županij. Tudi pri nas ni bilo vse v redu. Jaz mislim, da se vse vrši preveč „po domače“.

Cital sem v Vašem listu, da dobé Žiri 200 gld. za požarno brambo, ki je za nas v resnici potrebna. Imeli smo tri leta nočnega čuvaja; ker pa ne moremo vsi enako plačevati, šel je spat. Mislim, da je že petdeset let, ko so naši predniki dobili tri somnje in določili dohodke za brizgalnico, katere pa še nimamo. O priliki več.

Od sv. Katarine v Topolu, 28. junija. Močan pok možnarjev je odmeval ob jutranji zariji dné 28. junija daleč tja po gorovji v dobrovsko in šentviško dolino, oznanujoč nam Topolcem, da je napočil za nas dan slavnosti i veselja. Okoli 8. ure pridejo prevzvišeni spremljevali od domačega gosp. kapelana i preškega g. župnika na našo gorjansko zemljo. Pri „lipici“, kamor smo jim šli naproti, jih pozdravi belo oblečena deklica v imenu mladine, poklonivši jim priprost šopek domačih cvetlic, zatrjujoč, da mladina hoče vedno lepo i krepotno živeti v veselje Bogu, duhovnim pastirjem i svojim starišem. Nato jih pozdravi domači duhovni pastir v spremstvu treh družih gospodov, zahvaljujoč se jim, da se niso ustrašili težavnega truda, da obiščejo svoje ovčice tudi v oddaljeni gorjanski vasi.

Sprevod se pomika proti farovžu, kjer kleči zbrana množica pričakujoč radovedna milostnega višjega pastirja. V svojem govoru so prav lepo govorili o lepem predmetu, presv. Jezusovem srcu. Milostnemu knezu so bili naši otroci prav všeč, ker so tako čvrsto odgovarjali; tudi razgled z naših hribov jim je jako ugajal. Po dokončanem obedu smo jih spremili do ravnine, do „Žerovnika“, kamor jim je prišla kočija naproti, da so oddrdrali po lepi dobrovski dolini, kjer jih je zopet pozdravljalo mogočno streljanje, proti beli Ljubljani.

Kratek čas bivanja mej nami so se prevzvišeni lahko prepričali, da tu biva še veren, čvrst i krepak narod slovenski. Tudi smo po svoji skromnosti ozaljšali prostor pred cerkvijo z visocimi mlaji in krasnimi zastavami, da ponosno lahko rečemo: „Malo nas je, pa smo ljudi.“

Iz Slavine, 2. julija. (Toča.) Grozna je bila noč od 27. do 28. junija. Okrog 11. ure stemnilo se je nebo in začulo se v oblakih votlo bobnenje. Kmalu nastane silovit piš in grozna tema, v hipu vlije se med gromenjem in treskanjem velika ploha in hkrati vsuje se tudi debela toča, ki je s strahovitim ropotanjem po oknih in strehah hitro spravila po konci vse prebivalce. Ljudje so hiteli luči prižigati in moliti. Hvala Bogu, da se je kmalu pomirilo nebo. Drugo jutro je vse hitelo na polje, in razven na ajdi, ki jo Pivčan seje že konec maja, nismo zapazili posebne škode.

Čez dva dni pa, ko so se ranjeni deli na žitu in krompirji začeli sušiti, pokazalo se je, da je večja škoda, kakor smo mislili. Najbolj poškodovano je polje od Nemške vasi do Selca, nekoliko manj okoli Petelin, Gradca in Slavine. Res, da točna črta ni bila dolga in ne posebno široka, vendar škoda je velika in zelo občutljiva za našega že itak revnega Pivčana.

Drugod kosijo zdaj lepo seno, pri nas pa — razbito pšenico. Žalostno! Upamo, da se bode poškodovanim vasem vsaj nekoliko pomagalo pri davkih. —i.

V Kojskem, 29. junija. — Velika dobrotnica gospa T. C. je izročila oskrbništvu tukajšnje farne cerkve M. B. obilno svoto iz namena, naj se napravi v stalni spomin lepa monštranca. Delo se je izročilo slavnemu umetniku g. Teodoru Slabanji v Gorici. Izdelal jo je iz čistega srebra s pozlačenimi poglavitnimi deli, popolno enako tisti monštranci, katero je lansko leto izdelal za sv. Očeta v Rimu, toda nekoliko manjši po razmeri tukajšnjega tabernakelja. S tem izjavi ne samo cerkveno oskrbništvu, ampak vsi, kateri so izvrstno delo ogledali, svojo polno zadovoljnost v zahvalo veliki dobrotnici in v pohvalo umetniku, ter ga priporoča vsem, kateri kaj za svoje cerkve potrebujejo,

oskrbništvu

farne cerkve M. B.

Iz Semiča, dné 30. junija. (Naša mladina.) Pretekli teden, neki večer, zbrali so se trije dečki in dve deklici in so šli skupaj v gostilno. Gostilničar jim je sevéda dal piti za denar, kolikor so hoteli, čeravno bi bil bolj pametno storil, ko bi bil otrokom rekel spat iti.

Gotovo je, da so ti otroci zaslužili kazen od starišev; ali oni niso hoteli kaznovati svojih otrok sami, izročili so otroke županu, da jih on kaznuje.

Oče župan, moder in ponosen mož, ni dolgo premišljeval, razsodil je, da se imajo eden za drugim pokladati na klop, katero so morali mladi obsojenci sami prinesti. Občinski sluga prevzel je pa nalogo izvrševalca obsodbe s palico in odšel je vsakemu po šest. A g. župan se ni domislil, da so palice prepovedane. On je mislil, da bo kar po svoji volji vpeljal zopet palice v svojo občinsko pisarno. Če je on hotel ravno to storiti, naj bi bil pustil prijeti kakega rogovileža ali ponočnega razgrajaleca. Ali on je začel pri mladini, morda si je mislil: Če bo šlo, bo; ako ne, pa ne bom več. Upamo, da ne bo več. Otroci bili so v Metliki pri sodišču pregledani; kako se bode stvar rešila, poročati Vam hočem o svojem času.

Stariši, pazite in učite svoje otroke sami poštenega življenja in vedenja, ker vam je najprvo izročena skrb za dobro vzgojo vaših otrok.

Slab oče ali mati, ki si ne upata kaznovati svojega otroka sama. Če ne boste učili vi svojih otrok, učili bodo otroci vas. Če otrok za vašo besedo ne mara, tudi županova palica ga ne bode poboljšala. Mlado drevo se dá z lepo zravnavati, staro se pa ulomi. —n—.

Dnevne novice.

(Volilni shod.) Sinoči ob 6. uri se je zbralo v mestni dvorani okoli 40 ljubljanskih volilcev. Gosp. ces. svetovalec J. Murnik je pozdravil volilce ter nasvetoval g. dr. viteza Bleiweisa kot predsednika volilnemu shodu. Ta ob kratkem omeni namen shoda in dá besedo bivšemu poslancu g. dr. Moschétu, ki je govoril v bistvenem: Drage volje stopim pred Vas, da poročam o svojem delovanji v deželnem zboru. Dobro vest imam, da sem posvetil vse svoje moči v prid naroda, dežele in mesta ljubljanskega. Kot predsedniku finančnega odseka deželnega zbora mi je govoriti v prvi vrsti o stvareh, ki se tičejo gmotnega stanja prebivalstva. Na to primerja govornik deželni proračun za leto 1884 s proračunom za tekoče leto. Potrebščina se je pomnožila od 575.000 gld. na 820.000 gld., in to največ za normalnošolski zaklad. Vendar so se deželne naklade znižale od 50% na 38% in s tem mnogo olajšalo davčno breme. K temu je pripomoglo v prvi vrsti varčno gospodarstvo, dalje reorganizacija normalnošolskega zaklada in pa južna železnica, ki plačuje v deželni zaklad 60 do 70.000 gld. Nato govornik obširno govori o konvertovanji kranjskega zemljiško-odveznega dolga, ki bode gotovo deželi v korist. Konečno pravi govornik: Slovenec sem, ker oče bil mi je Slovenec, mati Slovenka, akoravno sem bil vzgojen v tujem duhu, a ko sem prišel do spoznanja, pričel sem iskreno ljubiti svoj rod. Avstrijec sem, ker v Avstriji je narodu slovenskemu varno zavetje. Katoličan sem in delam po geslu: Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega. To sem bil in ostanem. (Živahno odobravanje.) Za njim poprime besedo bivši poslanec, župan g. P. Grasselli ter govori mej drugim: Minolo zasedanje deželnega zbora je zgodovinsko znamenito. L. 1883 je Kranjska praznovala šeststoletnico, odkar se je združila s habsburškimi deželami. Prebivalstvo je o tej priliki moglo zreti v prejasno lice ljubljenege vladarja ter mu na novo zagotoviti zvesto udanost. Deželni zbor je premenil deželni volilni red, razširila se je volilna pravica in olajšalo izvrševanje državljske pravice. Deželni zbor je potrdil nov mestni statut ter po dež. odboru predložil dotični načrt v Najvišje potrjenje. Na ta statut mora biti mesto ponosno, ker je vzorno de'lo. Deželni zbor se je oziral na obrtniški stan, ter skrbel za povzdigo obrtnih šol po deželi, nekaterih mestih in trgih, osobito pa v stolnem mestu, kjer ste se s pomočjo drugih faktorjev ustanovili strokovni obrtni šoli, ki bote gotovo v korist obrtnemu stanu. Sicer so si bile navskriž mestne in deželne koristi gledé šolstva in cestnega zakona in mora Ljubljana več plačevati v deželni zaklad. Oba mestna zastopnika sta se trudila, da bi odvrnila večje breme mestnim prebivalcem, a sta podlegla ogromni večini. Sicer pa je tudi dežela mnogo žrtvovala za gledališče, kar bode v prvi vrsti mestu v korist. Sprožila se je tudi misel o premeščenji deželne bolnišnice na primernejši prostor, in Ljubljana se bode v teku let na tem prostoru mnogo olepšala. Tako, pravi govornik, mislim, da sem vestno izvrševal svojo dolžnost kot zastopnik mesta ljubljanskega v deželnem zboru. (Dobro! Dobro!) G. podžupan V. Petričič izreče v imenu volilcev obema bivšima poslancema zahvalo in zaupanje. Konečno nasvetuje predsednik g. dr. vitez Bleiweis oba gospoda kot kandidata, ker se ni oglasil noben drugi kandidat, in sta oba bivša poslancea naznanila, da sprejmeta mandat. Soglasno pritrdjevanje. Shod je trajal jedno uro.

(Odbor „Podpornega društva pomočnih uradnikov za Kranjsko“) ima jutri (dné 4. julija t. l.) ob polu osmi uri zvečer svojo VIII. sejo (v Trubarjevi ulici št. 1, I. nadstropje), z naslednjim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika o zadnji seji. 2. Poročilo načelnikovo. 3. Poročilo in dva samostalna predloga tajnikova. 4. Poročilo blagajnikovo za mesec junij. 5. Posamezni nasveti in predlogi.

(Okrajna učiteljska konferencija) za kranjski okraj bode dné 7. avgusta v Kranji. Med drugim je na dnevnem redu poročilo gosp. nadzornika A. Zumra „o pisa'nej metodi“.

(Instalacija.) Č. gosp. Franc Romè, župnik čemšeniški, je bil danes na faro Naklo kanonično vmeščen.

(V kranjsko hranilnico) so meseca junija t. l. vložili 410.674 gld., iz nje pa vzeli 391.169 gld. 47 kr.

(Javne skušnje) v šoli „Glasbene Matice“ bodo 5., 6., 8. in 9. julija t. l. zvečer od 1/2 6. do 1/2 8. ure, h katerim se uljudno vabijo stariši gojencev in sploh društveni člani, Odbor.

(Somenj.) V ponedeljek je na letnem somniji ljubljanskem bila živahna kupčija zlasti na živinskem trgu, kamor so prignali 757 volov in krav pa 576 konj. Nenavadno veliko je bilo kupcev Korošcev in Tirolcev.

(Izpraznjene učiteljske službe:) na dvorazrednici v Blokah služba nadučitelja; na trirazrednici v Spodnjem Logatcu služba tretjega učitelja (plača 400 gld.); istotako v Gornjem Logatcu mesto tretjega učitelja (plača 400 gld.); na tri-razrednici v Žirih služba tretjega učitelja. Prošnje za vse te službe c. kr. okrajnemu šolskemu svetu v Logatcu do 24. julija t. l.

(Umrl) je včeraj zvečer na Črnučah po dolgem bolehanji, previden s sv. zakramenti, tretješolec Fr. Dobravec, sin tamošnjega gosp. župana. Pokojnik je bil tih in blag mladenič, ki bi bil s svojo pridnostjo starišem gotovo delal veliko veselje. Upamo, da jim bo to obilno nadomestil s svojimi prošnjami v nebesih. N. v m. p.!

(S Toplic) na Dolenjskem se nam poroča, da je meseca junija prišlo v kopališče 138 gostov, v maji in juniji skupaj 224 oseb. Deževno vreme je mnogo gostov zadržalo.

(Poreški suroveži.) Dne 26. t. m. je prišel po opravkih v Poreč slovenski duhovnik. Ko je stopil v mesto, obsulo ga je nad dvesto ljudij iz raznih stanov. Kakor divji so kričali: „Porco prete ščavo, porchi Croati, urra contra di lui,“ ter ga obsipali s kamenjem, krompirjem, limonami in jajci. Bežal je v neko vežo, a niso mu dali miru. Posrečilo se mu je, ubežati na parnik, ki je ravno odhajal v Trst. Istotako se mu je godilo, ko je parnik prispel v Umago. Ni se upal na suho, ampak se je stisnil v kot in premišljal o laški „svetski kulturi“.

(Nesreče.) Na praznik sv. Petra in Pavla so se v Metliki splašili konji g. Prosenika. Hlapec je tako nesrečno padel z voza, da je odmah mrtev obležal. — Na Radovici je v ponedeljek štiriletni deček skakal po stopnjicah, omahnil, padel kaka dva metra globoko ter se ubil.

(Toča) je pobila preteklo nedeljo popoldne po nekaterih krajih fare Adlešičke na Dolenjskem.

(Velik požar.) Dne 25. junija popoldne je strela vdarila v hlev posestnika A. Tomšiča v Gor. Slivnici, v okraji ljubljanskem. Pogorela so vsa poslopja posestnikom A. Tomšiču, Fr. Dolinšku, Fr. Bohu, Fr. Okornovi, A. Trontlu, A. Predaliču, J. Strusu, J. Selanu, J. Peršiču, H. Trontlovi, A. Kebru in J. Habiču. Strela je poškodovala 15letno deklico in ubila eno tele. Ko ne bi prišli gasiti ljudje iz Hrastja, Sapa, Šmarija in Lipoglava, pogoreli bi bili še ostali štirje posestniki. Sedem posestnikov je bilo zavarovanih za male svote. Revščina je velika.

Telegrami.

Dunaj, 2. julija. Proračunski odsek avstrijske delegacije se je posvetoval o izvanredni vojni potrebnosti za Bosno in Ercegovino. Vsi govorniki so priznali splošnji napredek zasedenih dežel. Kállay je obširno pojasnil razmere teh dežel. Odsek je končno enoglasno sprejel predlog poročevalcev, da

se vsprejmo v odsekovo poročilo točna pojasnila o napredku zasedenih dežel, istotako tudi poročevalčev poročilo o proračunu zunanjih zadev.

Dunaj, 2. julija. Pri razpravi ekstra-ordinarija se je pokazalo, da bodo leta 1890 izgotovljene vse repetirke za 13 korov.

Dunaj, 3. julija. Poročilo ogersko-delegacijskega odseka zunanjih zadev brezpogojno pritrjuje politiki ministra Kálnokyja.

Trst, 3. julija. Tukajšnje italijanske nasebine odposlanstvo je Durandu zaupno adreso izročilo.

Praga, 2. julija. Kolikor dosedaj znano gledé deželnozborskih volitev, pridobili so v kmetskih občinah Mladočehi od Staročehov 21 sedežev; poprej so jih imeli le 6, sedaj pa 27. V nemških okrajih so zmagali vsi prejšnji nemški poslanci. Grégr je prodril s 151 proti Zeithammerju, ki je dobil 150 glasov. V okraji semilskem je zmagal dr. Rieger; samostojni mladočeški protikandidat, vrednik „Narodnih Listov“, Tuma, je dobil 39 glasov.

Lvov, 3. julija. Pri galiških deželnozborskih volitvah kmetskih občin so Rusi pet sedežev pridobili. Sedaj bodo ustanovili stranko, ki bo zmožna postaviti samostojne predloge. Prejšnji deželni zbor ni imel niti enega kmeta, sedaj jih je pa šest izvoljenih.

Rim, 3. junija. Odgovarjaje včerajšnji interpelaciji poslanca Benedina zaradi bajé zabranjenega izkrcanja italijanskih potnikov v Avstro-Ogerski je rekel Crispi, da pričakuje pojasnil, ki jih bo takoj, ko jih bo dobil, naznanil zbornici. — Kralj je sprejel avstrijskega poslanika Brucka, ki bo šel na odpust, in novoimenovanega avstrijskega poslanika za Lisabon, Gödel-Lannoy-a.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	737.0	15.8	sl. zap.	oblačno	15.60
2. u. pop.	735.7	24.4	sl. vzh.	jasno	dež
9. u. zveč.	737.6	16.0	sl. zap.	dež	

Srednja temperatura 18.7°, in 0.4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

3. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 60 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	84 „ 30 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 80 „
Papirna renta, davka prosta	99 „ 15 „
Akije avstr.-ogerske banke	906 „ — „
Kreditne akcije	301 „ 10 „
London	118 „ 90 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 43 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 64 „
Nemške marke	58 „ 15 1/2 „

Umrl so:

28. junija. Ivan Koželj, hišni posestnik, 49 let, Ulice na Grad 12, jetika. — Fran Dostal, gimnazijec, 18 let, Gradišče 14, jetika. — Valentin Novak, čevljar, 56 let, Kravja dolina 11, pyemie.

29. junija. Marija Vrančič, paznikova hči, 3 leta, Poljanska cesta 47, rachitis. — Fran Vötter, delavec, 24 let, Poljanski nasip 50, vitium cordis.

30. junija. Karol Wurst, klerik, 18 let, Kravja dolina 11, jetika. — Reza Wučar, zasebnica, 88 let, Marijin trg 2, marasmus.

1. julija. Katar Keržan, delavka, 60 let, Kravja dolina 11, jetika. — Liza Podobnik, dekla, 78 let, Kravja dolina 11, jetika. — Jovana Vrhove, delavčeva žena, 28 let, Hradskega vas 1, jetika.

V bolnišnici:

24. junija. Marija Pertel, mizarjeva žena, 39 let, jetika.

27. junija. Reza Kalan, gostija, 46 let, vitium cordis.

Zahvala.

Končana je prekrasna slavnost, s katero smo proslavili odkritje Vodnikovega spomenika. Da je bilo mogoče postaviti Valentinu Vodniku tako veličastni spomenik, zahvaliti se je vsem darovateljem za spomenik, v prvi vrsti sl. mestnemu svetu ljubljanskemu in vis. deželnemu zboru kranjskemu, potem slavnemu našemu umetniku Al. Ganglu, kateri je izdelal divni kip Vodnikov, in c. kr. livarni na Dunaji pod vodstvom F. Pöningerja, katera je kip ulila s pravo dovršenostjo.

Da pa se je slavnost vršila tako velikansko in krasno, pripomogla so mnoga narodna društva, rodoljubi in rodoljubkinje, kateri so podpirali odbor pri vredbi redke te slavnosti. Vsem izreka odbor najtoplejšo zahvalo, a posebno še „Glasbeni Matice“ in prof. Gerbiču, pevskega zboru ljubljanske čitalnice, „Slaveu“ in vsem vnanim percem, vis. čast. proštu L. Klobutaru in prof. T. Zupanu za darovani sv. maši, c. kr. gimnazijskemu ravnatelju Fr. Wiesthalerju za izborni slavnostni govor, g. A. Funtku za pesem „Vodniku“ in g. dr. B. Ipavcu za skladbo v srce segajoče kantate, deželnemu inženirju Hraskemu in arhitektu Hrabyju za načrt in nadzorstvo pri postavljanju spomenika in okrašenji trga, muzealnemu kustosu A. Müllnerju, da je priredil v posebnosti spomine na Vodnika, predstavljalec slavnostne dramatične predstave v čitalnični dvorani, in konečno vsem gospodom, ki so sodelovali v pomnoženem slavnostnem odboru ter skrbeli za dostojen vsprejem gostov, za vozove, stanovanja, banket itd. v splošno zadovoljstvo dragih nam gostov.

Vsem najsrčnejša zahvala!

V Ljubljani, dne 2. julija 1889.

Odbor za Vodnikov spomenik:

Dr. J. Vošnjak,

predsednik.

A. Žumer,

tajnik.

Dr. A. Moše,

blagajnik.

Dr. vitez Bleiweis, Iv. Hribar, Fr. Levec, A. Protnik, Iv. Šubic, Dr. Jernej Zupanec.

Na prodajo je

po nizki ceni trdna, dobro ohranjena tružica za pisma (Briefkasten);

kje? pové vredništvo „Slovenca“.

(1)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev

opatiije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priporji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo.

Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi celjusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozorjé na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEGUIN** Bordeaux

(Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vsch lekarnah in prodajalnicah dišav.

(45)

Diseldorfske oljnaté barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje).

Filijala: Slonove ulice 10-12

priporočá slikarjem, dijakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznано izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.